Reiknirit Kruskals (1956)

Bergur Snorrason

March 4, 2024

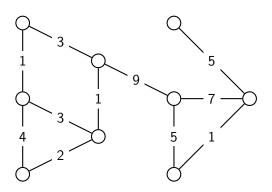
- Gerum ráð fyrir að við séum með samanhangandi óstefnt net G = (V, E).
- Munið að net kallast tré ef það er samanhanhandi og órásað.
- Auðvelt er að sýna með þrepun að við getum gert G að tréi með því að fjarlægja leggi.
- Einnig má sýna að tré uppfyllir alltaf |E| = |V| 1.
- ► Ef *G'* er tré sem fæst með því að fjarlægja leggi úr *G* þá köllum við *G'* spannandi tré *G* (e. spanning tree).

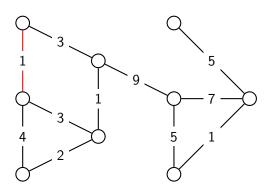
▶ Ef G = (V, E, w) er vegið net og G' = (V', E') er spannandi tré netsins (V, E) þá segjum við að *stærðin* á spannandi trénu sé

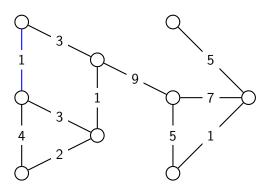
$$S(G') = \sum_{e \in E'} w(e).$$

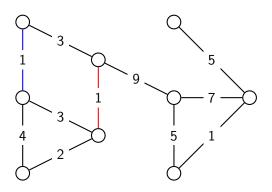
- ▶ Hvernig förum við að því að finna G' þannig að S(G') sé sem minnst.
- Slíkt G' er kallað minnsta spannandi tré netsins G (e. minimum spanning tree), þó svo að það sé ekki ótvírætt ákvarðað.
- Við getum fundið minnsta spannandi tré gráðugt.

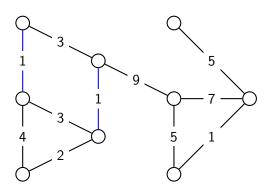
- Við getum lýst aðferðinni í einni málgrein.
- Við bætum alltaf við minnsta leggnum sem myndar ekki rás.
- Hvernig getum við gert þetta á hagkvæman hátt.
- ightharpoonup Við byrjum með net með |V| hnúta en enga leggi.
- Gerum ráð fyrir að við höfum bætt við nokkrum leggjum sem mynda ekki rás.
- Ef við viljum bæta við leggnum (u, v) þá erum við í raun að sameina samhengisþættina sem hnútarnir u og v tilheyra.
- Ef þeir tilheyra sama samhengisþætti þá myndast rás við það að bæta við leggnum.
- Svo við getum notað sammengisleit til að segja til um hvort leggur myndi rás.

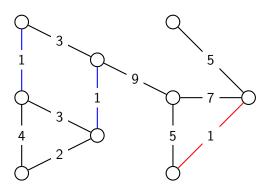

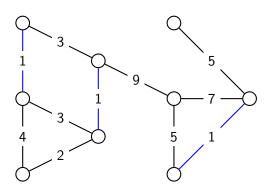

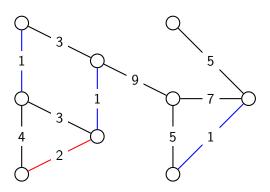

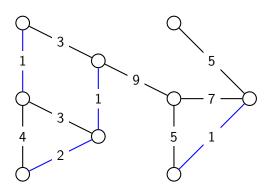

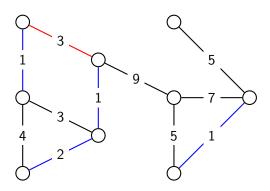

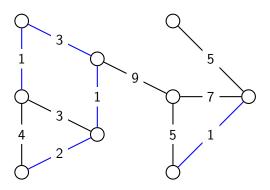

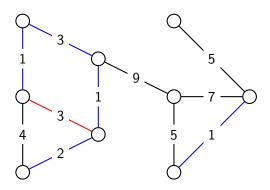

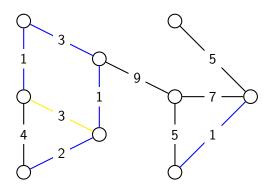

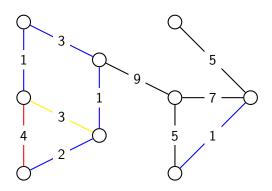

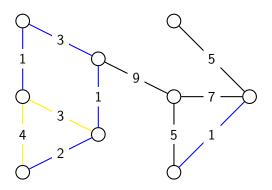

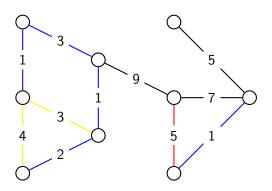

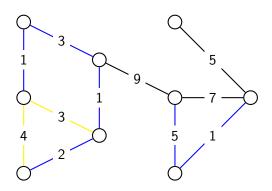

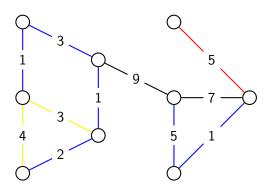

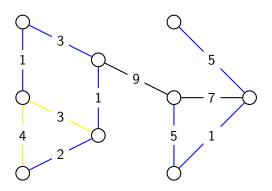

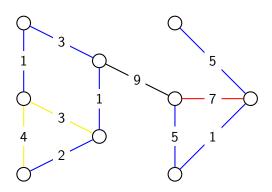

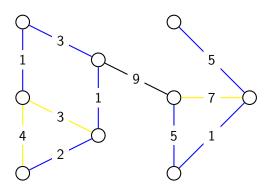

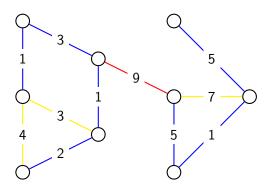

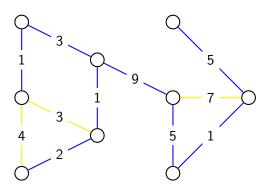

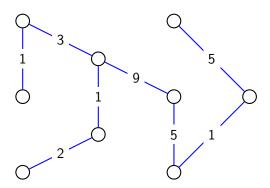

- Við höfum ekki áhuga á nágrönnum hnúta heldur vigtum á leggjum svo við notum leggjalista í útfærslunni okkar.
- ► Við byrjum á að raða leggjalistanum eftir vigt leggjanna.
- ► Við göngum síðan á leggina og:
 - Gerum ekkert ef leggurinn myndar rás (find(u) == find(v)).
 - Bætum leggnum í spannandi tréð ef hann myndar ekki rás og sameinum í sammengisleitinn (join(u, v)).

- ▶ Petta reiknirit skilar alltaf spannandi tré, en það er meiri vinna að sýna að það sé ekki til minna spannandi tré.
- ▶ Við munum ekki týnast í slíkum smáatriðum hér.

```
3 typedef struct { int x, y, z; } ii;
4 int cmp(const void* p1, const void* p2) { return ((ii*)p1)->z - ((ii*)p2)->z; }
24 int kruskal(ii* e, ii* t, int n, int m)
25
   {
26
       int i, j = 0, r = 0, p[n];
27
       uf init(p, n);
28
       qsort(e, m, sizeof(e[0]), cmp);
29
       for (i = 0; i < m; i++)
30
31
           if (uf_find(p, e[i].x) = uf_find(p, e[i].y)) continue;
32
           r += e[i].z;
33
           uf join(p, e[i].x, e[i].y);
34
           t[\overline{j}++] = e[i];
35
36
       return r;
```

37 }

- ▶ Það fyrsta sem við gerum er að raða leggjunum, sem við gerum í $\mathcal{O}(E \log E)$ tíma.
- Síðan ítrum við í gegn leggina og framkvæmum fastann fjölda af sammengisleitaraðgerðum fyrir hvern legg, sem tekur $\mathcal{O}(E\alpha(V))$ tíma.
- ▶ Saman er þetta því $\mathcal{O}(E \log E + E\alpha(V)) = \mathcal{O}(E \log E)$.